

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Ravnajmo pametno!

Nemška gospoda se kaj rada pobaha ob času različnih volitev, kako da dobro želi slovenskemu kmetu. Ali koliko so te besede vredne, to kaže njihovo dejanje. »Po njih sadu jih bodeš spoznali«. Koliko denarja se nanosi v nemške hranilnice tudi od slovenskih strank, ali pa se od čistega dobička kaj dá za naše narodne namene? Ne. Nekatere še vsako leto darujejo nekaj za nam najbolj sovražni društvi, »Südmark« in nemški »Sulverein«. Kako potrebno je, da se Slovenci držimo svojih denarnih zavodov, posojilnic, to naši častiti bralci lahko razvidijo iz sledečih vrstic, katere smo prejeli od velezaslužnega domoljuba iz Slovenskih gor. Berite jih! Kar tukaj stoji o radgonski hranilnici, to velja več ali manj o vseh hranilnicah, katere so v rokah naših nasprotnikov.

Vračko, načelnik okrajnemu zastopu v Gornji Radgoni ne more prehvaliti nemških in nemčurskih Radgončanov, kadar mu je do tega, da zepelja lahkoverne Slovence. No, besede gospoda Vračka so pač besede; Radgončani pa še dozda niso nikdar in nikjer z dejanji pokazali, da bi bili prijatelji nam Slovincem. Danes hočem svoje slovenske rojake opozoriti na nekaj, kar jasno priča, da Radgončani nas Slovence le tam marajo, kjer imajo od nas dohodke ali celo dobiček, da pa nam sicer počenega groša ne dajo!

Mestna občina Radgona ima hranilnico. V to hranilnico nosili so in še nosijo tudi Slovenci svoj denar. Sodnije dajejo v to hranilnico tudi denar slovenskih otrok. Mnogo obrestij prejela je ta hranilnica od slovenskih kmetov. Slovenci smo zdatno pomagali s svojim denarjem, da si je hranilnica v Radgoni tako opomogla, da dobiva zdaj vsako leto tako lepe dohodke. Računski sklep mestne hranilnice v Radgoni, katerega je ravnokar razposlala, kaže, da je imela leta 1893. čistega dobička 22.958 gld. 68 kr. Kdo pa dobi ta dobiček? Računski sklep kaže, da je hranilnica lani razdelila 6860 gld., in sicer je dobila mestna občina 5000 fl., potem nekateri drugi zavodi v mestu majhne zneske, gasilno društvo v Orehovcih (die freiwillige Feuerwehr in Nussdorf, Bezirk Oberradkersburg) 150 gld. Na Slovence so gospodje celo pozabili; nobena slovenska občina, nobena slovenska šola, nobeno slovensko gasilno društvo ni dobilo krajcarja v dar od nemške hranilnice v Radgoni. Kaj ne, ti gospodje so nam prijatelji? Niti Erzenjakova šola njim ni dovolj nemška, da bi njej bili vrgli kaki groš!

Kaj ne, g. Vračko, sram Vas je, da so Radgončani proti nam tako radodarni? Kaj pa sledi za nas Slovence iz tega? Da ne verujemo praznim besedam, da podpiramopovsod in vselej našo posojilnico, ker je Radgončanomtrn v peti, ker bode to, kar pri gospo-

dari in pripravi posojilnica, naše, ker ostane dobiček, ki ga vrže naš denar, v okraju in je naš! Bodimo pametni in ravnajmo, kakor se za pametne Slovence spodobi! Držimo se zatega izreka: Pomagajmo si sami, in Bog nam bode pomagal!

Gimnazija v Celju.

(Govor poslanca Mili. Vošnjaka v drž. zboru dne 6. aprila 1894.)
(Dalje.)

Učenci iz slovenskih ljudskih šol prihajajo potem v Celje. Ker so se pa pokazale težkoče zaradi neposrednega vsprejetja v čisto nemški gimnazijski razred in se slovenske paralelke niso hotele osnovati, osnoval se je tako imenovani pripravljalni razred, v katerem se učenec iz slovenskih ljudskih šol tako ubija nemščina v glavo, da lahko vstopijo v prvi razred gimnazije. Ne morem popisati, kaká nevolja je nastala v udeleženi krogih radi te naprave, te krivice, ki se je storila našemu narodu, da slovenski otroci samo zaradi tega morajo jedno leto dalje hoditi v gimnazijo, ker imajo slovenske stariše in so hodili v slovenske ljudske šole, kakor Celjani. Ta pripravljalni razred je bil in je, kakor sem že poprej rekel, največja krivica, ki se more storiti kakemu narodu.

Gospoda moja! Dr. Foregger govoril je včeraj o enakopravnih in neenakopravnih narodih. Toliko mi bode vendar priznali, če smo enakopravni gledé na krvni in denarni davek, da moremo biti tudi enakopravni gledé na poduk. Če gospod Foregger misli, da mora igrati nekako ulogo zagovornika našega naroda, če se ponša kot njegov dobrotnik gledé na učenje nemščine v ljudskih šolah, moram mu povedati: Naš narod ne potrebuje tacega zagovornika, ker naš narod sam in njegovi postavni zastopniki v prvi vrsti vedó, kaj našemu narodu ugaja in kaj mu je treba. Prazno besedičenje je, pa nič družega, ako se vedno trdi, da smo mi sovražniki nemščine. Mi nismo njeni nasprotniki, temveč le želimo, da se uči po pedagogičnih načelih. Mi zahtevamo, da se ljudska šola ravna po pedagogičnih načelih, da se v nižjih razredih uči jedino slovenski, da se učenci izobrazijo v jeziku, v katerem jim je slediti poduku. V višjih razredih imamo tudi pri nas takó nemški poduk in učni vspel, kakor mislim, je sedaj ugodnejši, nego je bil poprej, ko so učence v prvih ljudskošolskih razredih, če tudi niso znali besedice nemški, z nemščino mučili.

Mi smo želeli še večjo izobraženost našega naroda, ko smo zahtevali slovensko ljudsko šolo. Da pa morejo učenci teh šol potem kar vstopiti v gimnazijo, je pa vendar tako pravična zahteva, da je noben pravico-

ljuben človek ne more oporekati. V štirih nižjih dvojezičnih razredih se bode pač vsak učenec toliko priučil nemščini, da bode mogel vstopiti v čisti nemško višjo gimnazijo. Mi mislimo, da bi se na ta način več storilo za priučenje nemščine, kakor po nasprotnem potu, ki je sedaj tako priljubljen učni upravi in ga zagovarjajo nasprotniki naši. Včeraj je poslanec celjskega mesta mnogo govoril o zatiranju Nemcev na Spodnjem Štajarskem. Kaj je pa navel da bi to dokazal? S čim on hoče dokazati, da je naša stranka pritiskala Nemce v Celju ali jih še pritiska in oziroma kaj je prejšnja vlada ukrenila v tem oziru? Jedno stvar sem že omenil, namreč, da so se neki poslovenili uradniki v tamošnjih državnih uradih. Nadalje je gospod poslanec omenjal, da se je poslovenila zemljiška knjiga. Ta stvar pa ni s slovenskim uradovanjem v nobeni tesni zvezi, če se že hoče govoriti o poslovenjenju zemljiške knjige. Slovensko prebivalstvo na Spodnjem Štajarskem je zahtevalo in še vedno zahteva, da se mu pisma pri notarjih napravljajo v jeziku, katerega razume, t. j. v slovenščini. Če je pa pismo spisano v slovenščini, je čisto naravno in potrebno, da se vknjiži, kar obsega dotično pismo, ne besede več, pa tudi ne manj. Jaz torej ne razumem, kako se more govoriti o poslovenjenju zemljiške knjige. Nemškim strankam se vknjižijo njih stvari tako, kakor so se poprej, slovenskim strankam, katere zahtevajo slovenska pisma, se pa vknjižijo v slovenščini, kakor želé. O poslovenjenju zemljiške knjige torej ni nobenega govora. Slovenskim strankam se je le to dovolilo, kar se odreči ni moglo. Da je gospod zastopnik celjskega mesta tudi štajarski deželni poslanec, bil bi slišal obširne zaprave o tej stvari v deželnem zboru štajarskem, ki so privedle tako daleč, da se je bilo slenilo, da se naroči deželnemu odboru, naj se pritoži pri najvišjem sodišču. Ne vem, se je li to zgodilo ali ne, ali prepričan sem, da ni pričakovati uspeha, če se je to zgodilo.

In poslovenjenje okrajnega zastopa v Celju? — Da, gospoda moja, tukaj je pa nekaj posebnega. Ta skupščina je imela nemško večino, dokler ni razsodilo upravno sodišče, da celjski hišni posestniki ne smejo več voliti v skupini veleposestnikov. Tako je kakih 70 nemških volilcev izpalo iz volilnega seznama. S tem je bila odločena večina okrajnega zastopa. Da bi se to moglo imenovati poslovenjenje okrajnega zastopa, ne verjamem. Nemški živelj je v tem zastopu v znatni manjšini in gospod tovariš baron Hackelberg, ki je tudi član te skupščine, bode gotovo priznal naši stranki, da kot večina nepristransko postopamo. Torej ni utemeljeno, to zadevo okrajnega zastopa označevati za zatiranje Nemcev. Spremena v sestavi tega okrajnega zastopa opira se pred vsem na dejanske obstoječe razmere, na katere se bi morala ozirati vsaka vlada, ako hoče biti pravična, naj ji potem že stoji na čelu grof Taaffe ali svetlost knez Windischgrätz. (Dalje prih.)

Cerkvene zadeve.

Petindvajsetletnica župnikovanja č. gosp. Franca Pintarja v Št. Jerneju pri Konjicah.

Lepa je Šentjernejska župnija. Bela cerkva na hribčku se daleč po Dravinjski dolini vidi in tudi zre na visoko zeleno Pohorje. Posebno lepo in veselo bilo pa je na tam hribčku v ponedeljek, dne 7. maja. Topiči, mlaji in pritrkovanje zvonov oznanjevali so svetu že v nedeljo zvečer, da se Šentjernejčani pripravljajo na neko posebno slovesnost. Res, bila je posebna in redka slo-

vesnost, vesela za celo šentjernejsko faro, za celo Konjiško dekanijo.

Te dni je namreč minilo 25 let, kar so zdanji g. župnik, Franc Pintar, prejeli za pastirsko palico te fare in pastirujejo na tem hribčku že celo četrto stoletje. Dovolj uzroka tedaj, da se hvaležni farani veselijo in ob taki priložnosti svoje veselje in ljubezen do svojega voditelja dejansko pokažejo. Šentjernejčani rešili so častno svojo nalogo! Prekrasno so ovenčali župnišče, cerkev in zvonik, postavili tik zvonika dva velikanska mlaja in prepregli ju z lepimi vencii, ter postavili več raznobarnih slavolokov s primernimi napisi. In ljudij, teh se je zbralo nepričakovano število. Od vseh stranij je vrelo verno ljudstvo, da vidi ta dan č. gospoda srebrnožupnika, od vseh stranij župnije prihajala so belooblečena dekleta, da s tem bolj povzdignejo slovesnost.

Ob 10. uri začeli smo se iz župnišča pomikati v slovesnem obhodu proti cerkvi. Gospoda srebrnožupnika, obdanega od 12 duhovnikov domače dekanije, katerim so se pridružili še č. g. Kolar, rojak šentjernejski, pozdravila je s krasnimi besedami učenka, z besedami, ki so nam, kakor č. gosp. župniku privabile solze v oči. Zahvalila se je gospodu župniku za sv. krst, za pravico na sv. birmo, za jedernati poduk, druge sv. zakramente vredno prejemati in zvesto hoditi po potu za Kristusom. Obljubila je v imenu hvaležnih součenk, da hočejo zdaj in ko odrastejo, držati se neomahljivo odkazane jim poti in tako svojemu pastirju stare dni poslajšati, sebi pa večno srečo zagotoviti. Pozdravila še je gospoda srebrnožupnika deklica »Križevske družbe« srčno želeč, naj bi »naš mili pastir učakali se zlate in še demantne sv. maše v Št. Jerneju«. Jedna izmed 30 belooblečenih družic zahvalila se je navzočemu veleč. gospodu J. Vohu, dekanu konjiskemu, pa tudi vsem č. gg. duhovnikom, da so prišli v Št. Jernej to svečanost povikšat. V znamenje hvaležnosti podarila so dekleta slehernemu gospodu lep šopek iz svežih cvetlic. Č. g. slavljenec zahvalivši se dekletom za njihov pozdrav, jih ganjenim srcem opominjajo, belo obleko, znamenje sv. nedolžnosti ohraniti neoskrunjeno in luč sv. vere ohraniti vedno gorečo, kakor so plamtele ta dan sveče v rokah »križevskih deklet«.

V hod v cerkev bil je zares veličasten, vreden zvestega namestnika božjega. Belooblečena dekleta, duhovni, otroci, cela fara, to združenje je veselo, oh, ko bi le tudi pred sodnika šli tako veseli! (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Ravno se drži, da bodeš zdrav!

Da je človek ravne rasti, da se lepo nosi in drži, je veliko vredno, bodi-si vojak ali duhovnik, gospod ali kmet, moški ali ženska; zatorej poslušajmo, kaj so g. Boštjan Kneipp v neki družbi o tem govorili.

Kakor je treba mlado drevo h kolu privezati, da se ravno, po koncu drži in rase, tako je tudi treba pri otrokih, kakor tudi pri odraslih na to gledati, da se ravno, po koncu drži. Za zdravje je mnogo na tem ležeče, kako se po navadi kdo nosi ali drži. Vsled slabega držanja se človek ravno tako lahko sključi, kakor vsled napačnega oblačenja ali mehkužnosti. Posebno stariši, pa tudi učitelji ne morejo nikoli zadosti skrbeti, da se njih otroci, primeroma njih učenci, natornega, ravnega držanja privadijo. Kdor dosti piše, bode redko kedaj obe rami jednaki imel, posebno če mehke kosti ima, kar je pri otrokih vselej navadno. Pomilovanja vredno je, kako se otroci in tudi mladi ljudje po višjih

šolah zveržijo. Koliko jih je, ki pridejo iz višjih sol, ki komaj še govorijo, ali pa so sušični na pljučih. Nikdo ne bo tajil, da je temu večidel krivo vedno naprej nagnjeno, sključeno sedenje, ker se v prsni organi ne morejo spodobno razširjati in razvijati. Zato stariši in učitelji, ne zanemarjajte te opombe pri mladih ljudeh, in vadite jih tudi pri pisanju, risanju itd. ravno se držati!

Tudi če hodiš, hodi ravno, po koncu se držeč, ne pa, da bi glava naprej nagnjena bila, kakor bi velo visela. Prsi morajo prosto dihati. Dobro je tudi za ravno držanje, da roke na hrbet položiš, nekoliko časa jedno, potem pa drugo. S tem so tako rekoč pljuča prisiljena, da ko hodiš, vsaj primeren prostor imajo. Če se natorno neprisiljeno ravno držiš, je najboljšo. Ni treba, da bi človek umetniško stopal in korakal, kakor pav; to bi bilo smešno. Če se kdo malomarno, sklonjeno drži, lahko se ga sušica ali jetika ali kaka druga bolezen loti, posebno če se k temu mehkuznost ali neprimerna hrana pridruži. Kdor se v mladosti privadi, po koncu se držati, bode tudi pozneje tako navajen. Dobro držanje je tudi za tiste veliko vredno, kateri morajo mnogo govoriti. Človek se vsega privadi. (Konec prih.)

Buče.

Buče sadimo v začetku meseca maja, navadno v koruzo, in zahtevajo dobro zemljo. Za seme moramo odrbrati najlepše in največje seme. Če hočeš veliko prav debelih buč, napravi tako-le: Po njivi se skopljejo jamice, katere se z dobrim kompostom napolnijo. Jako dobro gnojilo je iz stranišč, izpod svinjskih hlevov ali pa dobro segniti gnoj.

Samo ob sebi se razume, da se na gnoj ne sme saditi, temveč gnoj se s prstjo posiplje in na vrhu seme vsadi.

F. P—k.

Gospodarski stroji ali mašine.

Ker nimamo domačih tovarn, ki bi vse gospodarske stroje izdelovale, smo primorani nekatere stroje od tujih tovarn ali tvrdk naročiti. Ravno pri kupčiji strojev je treba največje previdnosti; pa ker naše ljudstvo prerado ptujcu verjame, bilo je že mnogo kmetov od brezvestnih agentov goljufanih. Dovoljujem si Vam, slovenski gospodarji, to-le svetovati:

Če misliš kupiti kak stroj ali mašino, kupi vselej pri poštenem domačem slovenskem trgovcu. Pošten trgovec ti bo dal stroj tudi na poskušnjo. Ne zaupaj neznanemu ptujemu agentu, če ti tudi lahke plačilne pogoje ponuja. S podpisom, da kupiš kaj od tovarne, se ob enem tudi podvržeš tamošnji sodnji, in če do kake tožbe pride, bode te tovarnar ali tvrdka tam tožila, kjer stanuje, postavim v Gradcu, na Dunaju ali v Pragi.

Tovarne prodajejo proti gotovi plači po 30 % ceneje, kakor je cena v cenikih. Marsikateremu gospodarju stoji rezni stroj ali mlatilnica v kakem kotu nerabljen, ker se je kaj malega potrla ali pa se težko goni. Če se kak del potere, tedaj zadostuje, da se dotična številka ali črka tovarni naznani, in pošlena tovarna novi del pošlje.

Stroji se morajo pogosto z dobrim oljem (polovico čistega laškega in polovico petroleja) mazati, večkrat vsi kotji osnažiti, in noži pri rezalnicah se najložeje s pilo pojstrijo ali nabrusijo. Pri vsakem stroju je treba previdnosti, da se komu nesreča ne zgodi. F. P—k.

Sejmovi. Dne 12. maja na Starih Sv. gorah pri Podsredi, na Planini, v Slovenjem Gradcu, v Središču in pri Sv. Janžu blizu Arnovža. Dne 15. maja v Ločah, v Sošanju, v Mozirju, pri Sv. Emi, na Laškem, pri Sv. Duhu pri Lučanah, v Lučanah, v Ljutomeru in Maren-

bergu. Dne 16. maja v Vojniku, v Št. Ilju v Slov. goricah, na Pilstanju in na Bizeljskem. Dne 17. maja pri Sv. Heleni pri Slivnici, pri Sv. Marjeti na Pesnici in pri Malinedelji. Dne 18. maja na Črni Gori.

Dopisi.

Iz Ptuja. (»Slov. pevskega društva«) odbor je razposlal poverjenikom note ter nabiralne pole. Prosimo tem potem vse poverjenike, rodoljube in prijatelje slovenske pesmi, da vsak v svojem krogu deluje za prosep in razvoj društva. Opaževali smo, žal, lansko leto neko mlačnost in popustljivost, posebno kar se tiče nabiranja letnih doneskov. To je pouzročilo, da se je blagajnica precej skrčila in da nam letošnje slavnosti, pri kateri se obhaja desetletnica društva, ne bode menda mogoče v tistem okviru obhajati, kakor to zahteva ugled in dostojnost društva, ki ima toliko prijateljev. Nečemo tožiti ali očitati posameznim slojem našega narodnega razumništva, da-si imamo prav britke izkušnje. Toliko pa lahko rečemo, da, če se tega društva in smotra, kateri je po društvenih pravilih podlaga društvu, trdno ne oklenemo in ne držimo, bode naš prapor kmalu padel in zaspanost bo zavladovala v celem vrsti. Še je čas, da se temu izognemo. A treba je napeti vse sile. V prvi vrsti naj se nabirajo letni doneski, katere so nekateri že dolžni za nekaj let. V drugej vrsti treba je, da se pevkine in pevci prav pridno vezbajo. Natančnejše podrobnosti o vsopredru slavnosti javili bodemo svoj čas.

Iz Gornje Radgone. (Vračko poslanec?). Kakor sem zvedel, hvalil se je orehovski prerok pri razdeljevanju knjižur »Slovenski Gospodar in slovenski kmet.« »vidite in preglejte, kako sem jo zasolil tem gospodom! Ko bi jaz bil vaš poslanec, ne bi se delale take postave, ki so za kmeta slabe. To bi bilo vse drugače; jaz bi vam bil poslanec!« Tedaj to je, kar te miče, moj ljubi Vračko? To grozdje bode vendar nekoliko previsoko za tebe. Jaz te sicer še iz prejšnjih časov poznam, ko si komandiral orehovske »bauern-ferejnerje«. Že tedaj nisi bil skromen. Ali ti ne zadostuje, da si »hotmon« orehovskega »feierbera«, saj imaš vendar zadosti podložnikov, s katerimi lahko skoro cele noči prepiješ. Tedaj s svojo knjižuro si hotel vodo skaliti, zato se štuliš v njej Slovenca in zato obljubiš, slovenskim kmetom biti odrešenik, da bi potem v skaljeni vodi ribico, kak mandatček za državni ali deželni zbor ujeti mogel. Zaradi tega tvoja velika skrb za kmete, da, tako si ti misliš odrešenje kmetov! No, no, moj ljubi Vračko, ni slaba misel, če bi imel zmožnosti za to, ali teh ti manjka vseh, in takega poslanca, ki bi samo v Gradcu sedel in zijala prodajal ter samo svoje dijete (zaslužek) v žep spravljaj, si zavedni ljutomerski in gornjeradgonski volilci vendar ne bodo izvolili. Meni se res vidi, dragi Vračko, da se ti že meša; idi k sodnji, saj si z vsemi gospodi tamkaj dober znanec in prijatelj in daj si svoje možgane preiskati in idi potem v nemški Fehring k tistemu »kunšt-nemu« padarju, da ti bolne možgane izreže, če jih kaj imaš, in če prideš sicer v Gradec, pa ne v deželni zbor, ampak v — norišnico. Tedaj da ti kratko povem, da poslanca si vendar preneumen in si se premalo naučil, to si vendar pred kratkim sam izkusil, ko so te za prve stavke, ki si je s teško »mojo« s pomočjo tebe vrednih prijateljev skoval, precej kašigali. V deželnem zboru se ne govori tako, kakor v kaki krčmi pri poličku vina v družbi veselih znancev. Glej, poslanec mora pred vsem vsaj eden jezik pravilno govoriti, ti pa ne znaš ne slovenski, ne nemški, ker to nemško zlobudro, ki jo ti govoriš, ne bode nihče razumel. Kako pa bodeš potem

povedal, kaj da hočejo tvoji volilci, če te ne razumejo? Nadalje mora poslanec vsaj navadnejše postave poznati, da bode kmetom na hasek. Ti pa niti postav o okrajnih zastopih ne poznaš, akoravno si predstojnik. Tudi ne veš, kaj da se sme govoriti in kako kaj povedati, ko so bila precej prvič, ko si javno nastopil s svojimi nazori v knjižici »Slovenski Gospodar in slovenski kmet«, vsa oblastva: glavarstvo, žendarji, kazensko sodišče v Gradcu itd. proti tebi po koncu in so te naučila, da je za take reči vendar več vednostij treba, kakor jih imaš ti. Potem mora biti poslanec lepega obnašanja, ne tako surovega kakor ti, ki tiste, ki ravno niso tvojega mnenja z osli, psi itd. pitaš. To bi bila praska, če bi ti prišel v deželni zbor, predsednik bi kar moral imeti farni zvon, da bi tebe pokoril. Navedel bi ti, moj ljubi Lukovnjak, še veliko lastnostij, ki jih mora poslanec imeti in ki jih ti nimaš, ali to ni moja naloga, da bi te za poslanski stan pripravljaj. Meni se le vidi, da bi ti samo poslaniške dijete dišale, zadrugo bi ti bila deveta briga.

Z Dobrne. (Veselica.) »Slov. Gospodar« je že poročal svojim bralcem, da se je na Dobrni osnovalo »Bralno društvo«. Dne 22. aprila je imelo mlado društvo svojo prvo veselico. Cesarska zastava in krasna trobojnica, vihrajoči raz streho g. Braunerjeve hiše, sta oznanjavali, da se ima ta dan tamkaj vršiti nekaj izvanrednega, slovesnega. Kmalu po večernicah se je zbralo v omenjenih, priprosto pa okusno okinčanih prostorih obilo število domačinov, katere so počastili s svojim pohodom in tako slovesnost povzdignili dragi gosti iz bližnje okolice in Šaleške doline. Po kratkem pozdravu došlih gostov predaval je g. Belé, potovalni učitelj iz Maribora, o sadjereji in ameriški trti. Z največjo pazljivostjo smo poslušali govornika skorej 2 uri. Dal Bog, da bi se slovenski gospodarji tudi ravnali po slišanih naukih, potem bi jim sadje-in vinoreja gotovo prinašala obilo korist. Z veliko navdušenostjo nam je potem g. Ježovnik, župan iz Velenja, priporočal lastnosti, ki bi morale dičiti vsakega Slovenca, značajnost, delavnost in pogumnost. Po prelepih besedah so pevci zapeli krasno pesem »Slovenec sem«. Drug govornik je pojasnjeval namen bralnih društev, ki bi naj širila splošno omiko, budila in gojila narodno zavest, ter bila po dobrih krščanskih knjigah in časopisih — kakor naglašajo pravila našega društva — šole v raznih gospodarskih rečeh in v politiki, kolikor je ta potrebna. Za vpisovanjem novih udov se eden odbornikov zahvali vsem došlim gostom, posebno gospodoma govornikoma in vrlim pevcem. Pri prosti zabavi slišale še so se razne lepe napitnice in veselo so odmevale umetne in mile narodne pesmi, ki so vzbudile splošno veselje. Bodi tukaj vrlim pevcem javno izrečena srčna hvala. Društvu pa želimo, kar sta mu brzojavno želela 2 domoljuba iz Vojnika, da bi v lepi slogi rastlo, cvetelo in se krepko razvijalo, ter svoj blagi namen res tudi doseglo!

Iz Celja. (Pri okrožnem sodišču) se je dne 30. aprila vršila 3½ ure trajajoča obravnava zoper šest od 16—20 let starih mladeničev. Toženi so bili radi hudodelstva, da so 16. marca okoli 11 ure ponoči nanosili na železniške šine brun in kamenja, da bi ponočni brzovlak med vasima Pongerce in Šikole, med postajama Pragersko in Sterntal, iz tira spravili, da bi z mosta v potok padel. A po naključbi se je brzovlak nekoliko zakasnil. Prisopihal je prej tovorni vlak, kateri je nanošena bruna deloma povrgel s šin, deloma pa pred seboj nekoliko časa suval. Hudobni namen mlečnatih fantalinov se ni posrečil. Železniški ogleda, g. Kotnik, in čuvaji so naznanili vso stvar takoj sodišču in orožnikom. Posrečilo se je dvema orožnikoma z Gore, da sta prišla na sled. Letala sta od hiše do hiše, in še celo v šolo. V šoli sta dva učenca stvar na

pol ovadila. Orožnika sta že tisti večer tri malo vredne mladeniče pod ključ spravila, trije pa sluteči, da jih orožniki iščejo, oglasili so se sami pri sodišču v Ptuj, katero jih je shranilo. Pri predobravnavi sta samo dva hudobni čin obstala, vsi drugi so vse tajili. Zaslišanih je bilo 17 prič, od katerih pa se ni mogel natančni dogodek zvedeti, kakor tudi pri glavnej obravnavi v Celju ne. Peteri zatoženci in obsojeni so kmečki sinovi, jeden pa hlapec. Okrožno sodišče je vseh 6 obsodilo, in sicer 4 na 10 mesecev, 2 na 9 mesecev ostre ječe. Zadnja dva sta pri sodišču v Ptuj zločin obstala. — Na progi mej Pongercami in Školami se je že več homatij pripetilo. Mnogo zločincev je bilo kaznovanih radi porezanja žic ali dratov, drugi hoteči imeti prehod čez železnico itd. V denarjih je politiška gosposka okoli 130 gold. kazni iztirjala. Pred letom je prišlo baš na isto mesto 11 orožnikov s komisarjem na čelu, trdoglavneže strahovat; pa vendar se še niso spametovali. Da bi bil enkrat konec takih homatij, naj politiška gosposka oskrbi v središču, v Cirkovicah, orožniško postajo, potem bode morda konec takih izgrediv!

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Bela žena) je pobrala dne 13. aprila na Drvanji starčka, veleposestnika Jurija Jagriča, Drvanjšaka v 83 letu njegove dobe. Rajni je bil blaga duša, za vse dobro vnet in usmiljenega srca. Ljubilo in spoštovalo ga je vse, sovrážnikov ni imel; ako bi ga kdo malo pokaral, nasmejal se mu je, ne da bi radi tega v srcu kahal jezo. Bil je ljubljeneč častite duhovščine in cele župnije, najboljši dokaz za to je, da so ga 30 let starega volili cerkvenim ključarjem Sv. Benedikta, katero častno službo je opravljal 53 let. Gotovo lepo za vsakega, ali težko najdemo moža, ki bi nad 50 let služil cerkvenim potrebam. Bil je povsod vester ter pobožen, dober kristjan ter vnet narodnjak slovenski. Ni bil veteranjak, nego celi mož, ki ni plašča sukal po vetru, radi tega ga je marsikdo prosil sveta. Mnogo je pripomogel za čast božjo pri Sv. Benediktu kot cerkven ključar in veleposestnik, kateremu se ni mililo segniti v žep in darovati za olepšavo hiše božje. Kak ljubljeneč je bil ranjki in kaj so farani Sv. Benedikta v njem izgubili, pokazal je najbolj njegov pogreb, katerega se je udeležilo prav mnogo ljudstva, ki ga je spremljalo z domačima čč. gg. duhovnikoma v župno cerkev, kjer se mu ganljivo slovo s prižnice govorili č. gosp. France Zmazek. Zgovorni župnik so šegli s tem celi njegovi rodovini in znancem globoko v srce. Pokopali so nam dragega Jurija, nenadomestljivega Jagriča; a mi upamo, da se že njegova duša veseli dobrih del nad zvezdami. Bog nam daj mnogo takih mož!

—j.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se zadnjo soboto mudili v Lichteneggu na Gornjem Avstrijskem pri svoji hčeri, nadvojvodinji Valeriji, soprogi Franca Salvatorja, da so bili pri krstu princa Huberta Salvatorja. — V državnem zboru je zdaj na dnevnem redu valutna predloga. Ker večina poslancev nima prav srca za ubogo ljudstvo, tedaj bode ta predloga vsprejeta, katere se le veselijo bogatimi in židje. Slovenci! Zapomnimo si one poslance, ki bodo glasovali za to predlogo, kajti oni niso prijatelji kmeta in obrtnika! Sedanje zasедanje bode končano do junija. Prve dni junija se snidejo delegacije v Budapešti.

Češko. V Železnem Brodu so pri občinskih volitvah skoro sami Staročehi zmagali, dasi so Mladočehi že zmage bili gotovi. Ljudem se je že vendar v glavi začelo svitati, da Mladočehi samo govorijo, pa nič ne storijo. — V Libercah so sami nemški nacionalci, ki Bismarcka kakor Boga častijo, pri občinskih volitvah zmagali.

Štajarsko. Zadnji teden se ni skoro o drugem govorilo, kakor o ponesrečencih v Lueg-jami pod Šekelnjom. Sedem preiskovalcev podzemeljskih jam je ono nedeljo zgodaj šlo pri Semrijahu v tako imenovano Lueg-jamo. Ko so se pa iz velikanske podzemeljske jame hoteli vrniti, pa jim je vsled deževja zlo narasli potok vhod in izhod popolnoma zadela. Se-le deveti dan so jih mogli vojaki in 500 drugih ljudi rešiti iz te strašne ječe, sicer bi morali konca vzeti.

Koroško. O binškošnih praznikih bodo nemški učitelji v Celovcu praznovali 25 letnico sedanje šolske postave. Nič pod solncem ni popolno, torej tudi ta postava ne. Koliko zlo je ona za katoličane, razložili so vsi avstrijski škofje v skupnem pastirskem listu pred 3 leti. — V Velikovcu bode podružnica sv. Cirila in Metoda imela slovesno zborovanje.

Kranjsko. Na Dolenjskem se kmetje pritožujejo, da se je pri grajenju železnice premalo na njihove koristi gledalo. — Cesta od Sodražice do Loškega potoka bode se pričela delati ta mesec. — V Novem mestu je umrl 4. maja P. Florentin Hrovat, vodja deške ljudske šole in slovenski pisatelj. — V Novem mestu je začela delovati hranilnica dne 1. maja.

Primorsko. V Gorici bodo zidali novo brambovsko kosarno, ker pred poldrugim letom zidana več ne zadostuje. — V Istri so se trije laški deželni poslanci odpovedali poslanstvu, ker še so baje premalo laški, dasi je znano vsemu svetu, da so isterski lahoni brezobzirni v deželnem zboru proti hrvaški manjšini.

Hrvaško. Na Reko bode prišlo čez dva tisoč pevcev z Madjarskega in mestni zastop je v to dovolil 15 tisoč gold. Oj kje je domoljubje? — Hrvaški poslanci bodo vrnili obisk ogerskim, ki so letos po zimi obiskali Zagreb. Koliko hrvatskih poslancev bode šlo 19. t. m. v Budapešto, še se ne vé; narodna, prav za prav madjaronska stranka bode se že šla klanjat madjarskim prijateljem. Ali Madjari so Hrvatom vse druga, le prijatelji nikoli.

Ogersko. V Kološu na Sedmograškem stojé pred madjarskimi porotniki in sodniki oni Rumunci, katere dolžijo, da so lani sestavili pismo na svetlega cesarja, v katerem so se pritožili čez Madjare. Ti Rumunci bodo od Madjarov obsojeni, kakor da bi bili izdajice domovine. — V gosposki zbornici zdaj od 7. t. m. razpravljajo postavo o civilnem zakonu. Bržčas jo bodo za večno pokopali.

Vunanje države.

Rim. Papež so 8. maja imeli slovesno sv. mašo, proseč Bogorodico, pokroviteljico Ogorske, da bi v gosposki zbornici propadle cerkvenopolitične predloge.

Italijansko. Pred vojnim sodiščem v Palermu je v pravdi zoper poslanca De Felice pričal poslanec Imbriani ter rekel, da je sedanji ministerski predsednik, Crispi, še hujše prekucijske govore govoril, nego De Felice. Ali bode Crispiju vsled tega kaj tesno pri srcu? — Na Italijanskem je sila malo varnosti na železnici; skoro vsak teden se bere o tolovajskih napadih na popotnike. — Te dni je pravda zoper rimsko banko. Za italijanske državnike ta pravda ne bode častna.

Francosko. Kornelij Herz, ki ima največ goljufij o panamski zadevi na svoji vesti, sme se vrniti na Francosko. Prav za prav bi moral vrniti 9 milijonov,

zdaj bode pa samo tri milijone vrnil in ne bode zaprt. Zdaj še pa naj kdo reče, da ni resničen pregovor: »Male tatove obešajo, velike pa pusté bežati!«

Belgijsko. V tej državi bodo napravili ostre postave zoper dvoboj. To je tudi po drugod potrebno. Če se kje fantje stepejo, kaznujejo se telesni poškodovanci ostro; ako pa se bojujeta dva gospoda po dogovoru, da je jeden gotovo ranjen ali celo umorjen, to bi pa naj bilo brez kazni?

Nemško. Nemški cesar je za siromake v Opatiji daroval tisoč gold. — V pruskem ministerstvu utegnejo kmalu biti kake spremembe; govori se celo, da bode državni kancler Kaprivi še letos odstopil.

Rusko. V Varšavi se mora 150 dijakov zagovarjati pred sodiščem, ker so se vdeležili Kosciuzskove slavnosti, pa pri tej preveč razgrajali. — Car je domov poklical Izvolskega, ki je Rusko zastopal pri sv. stolici, ker je s svojimi poročili le hotel carja varati. — Tudi na Ruskem in sicer na Poljskem so začeli delavce vznemirjati nemški socialisti.

Srbsko. Najvišje sodišče je razsodilo, da je kralj Aleksander ravnal proti ustavi, ker je očetu Milanu in materi Nataliji podelil pravice kraljevske hiše. Vsi sodniki so odstavljeni, ki so mnenja, kakor najvišje sodišče; in zmešnjava bode potemtakem vedno večja.

Portugalsko. Ta država se je s Francosko popolnoma sprijaznila. — V Lizbonu je nastala prava kolera, in se že bojijo, da se bode tudi začela širiti na Špansko.

Amerika. Dne 1. aprila so v mestu Joliet v Severni Ameriki ustanovili »Jednoto«, h katerej je pristopilo deset slovenskih katoliških podpornih društev. Udov ima do sedaj blizu 500 in delovanje prične dne 1. junija. Plačevala bode 1. leto 500 dolarjev dedičem umrlega uda. Ako umrje žena možu, dobi po njej 150 dolarjev. V odboru tega prekoristnega društva so sami vrli Slovenci. Onkraj morja torej dobro vedó, da je v slogi moč. Živeli naši bratje!

Za poduk in kratek čas.

Čudežno ozdravljenje pri Sv. Ilju pod Turjakom.

Lurd! Kdo ne pozna tega imena? Komu je danes vsaj po imenu neznana najimenitnejša božja pot, ki najbolj slovi po celi zemlji? Zaupanje in ljubezen do Lurške Matere božje se kaj veselo širi in utrjuje tudi po naši škofiji. Lurški Mariji v čast je postavljena krasna podružnica v Grižah in pri Sv. Marjeti v Rimskih toplicah. Njeno zaupno češčenje svedoči obilna množica lepih kapelic ob cestah in potih in premilih lurških podob po cerkvah in krščanskih hišah. Povsod, posebno v sedanjem venčanem majniku, se veselo razlega lurška pesem »Zdrava«. — Vse to češčenje, ljubezen in zaupanje do brezmadežne Lurške Device se opira na nenavadne Lurške dogodke, kakor na čudežna ozdravljenja. Kdo vé, koliko jih je že prišlo v Lurd in so pili od te vode, umivali se ž njo in na enkrat ozdraveli od svojih morebiti že večletnih bolezni? Bolniki pa, ki niso mogli k jami, priskrbeli so si čudodelne vode od Marijinega studenca in njih zastarele bolezni so zginile mahoma ali polagoma. Zdaj naglo, kakor blisk, ki raztrga oblak, zdaj počasi, kakor blišč zarje, ki se vzdiguje in čemdalje bolj žari, prihajala je božja milost še vedno na množice. K poslednji vrsti smemo v resnici prištevati čudežno ozdravljenje Tereze Kolečnik, ki je z velikim uspehom rabila nekatere izmed 180.128 steklenic, ki so bile l. 1893 po vsem svetu razposlane.

Tereza Kolečnik je bila rojena l. 1841 pri Sv. Juriju na Remšniku, v srenji Radel pri Sv. Pongracu. Dne 20. avgusta 1868 vstopi v službo pri Sv. Joštu na Kozjaku. Toda že 17. oktobra 1869 je vsled prehlajenja nevarno zbolela za vnetjem drobovja, kakor je spoznal zdravnik Schell iz Mislinja. Za življenje nesrečnice se je od te dobe začela 25 let dolga nepretrgana vrsta raznih mučnih bolečin, kajti poleg prvotne bolezni so se zaporedoma prikazovale še druge, kakor pljučno vnetje, mrzlica itd. Dvakrat so bolnico peljali, oziroma nesli iz visokega Kozjaka v toplice na Dobrno, katerih pa vsled prevelike slabosti ni mogla rabiti. Po več mesecev zaporedoma so jo zdravili sloveči zdravniki Schell, Cipl, Paltauf, Tarpauer, Neckermann — toda vsi brez uspeha. Leta 1875 so je pripeljali v Št. Ilj. Tudi tukaj jo je še vračil g. dr. Hostonsky, pa se naposled odpovedal vsemu upanju. Od te dobe je še prva leta v sobi mogla storiti včasih nekoliko stopinj in še te večinoma prijemši. Tudi so jo sprva dva, do trikrat na leto ljudje podpiraje skoraj nesli v farno cerkev, ki je dosti blizu njenega stanovanja, da je bila pri sv. maši. Kakih 17 let pa že ni več mogla stopiti na noge. Kakor njeni udje, tako je tudi celo njeno telo trpelo vsled mučne bolezni v drobovju. V teh letih se je njeno stanje večkrat posebno shujšalo. V postelji si ni mogla nič pomagati, tako je bila slaba in morali so jo obračati in in prelagati. Sirota je bila večkrat kakor mrtva stvar. Ostal je le slabi plamenček življenja v njenem revnem životu — slabi plamenček, ki je bil vedno pripravljen ugasniti. Umirajoča je bila dejana dvakrat v sv. olje, zakaj silne bolečine so jo tako prijele, da so že mislili, da bo zdaj in zdaj izdihnila, pa Bog ji je še podaljšal trpljenje, ker jo je hotel še bolj očistiti. Vendar pri tako dolgotrajni bolezni, večkrat neznosnih napadih, pri tako britkem obiskovanju s sveto skušnjo trpljenja, je čudovito potrpežljivost razodevala; njena udanost v voljo božjo je bila vedno večja. Ker se ni nadejala zdravja, se je toliko gorečnejše pripravljala za večnost. Celih osem let je vsak dan z veliko pobožnostjo v postelji prejela zakrament sv. rešnega Telesa, ker sv. obhajilo, je večkrat djala, je še moja edina tolažba.

Kar je pri ljudeh nemogoče, je mogoče pri Bogu. Takratni č. g. kaplan Mere so ji priskrbeli več steklenic čudodelne lurske vode naravnost iz Marijnega studenca na Francoskem, katero je prejela lanskega leta koncem aprila. Z zaupljivim pogledom na podobo lurske M. B. ob postelji je vzdihnila: »O Lurska Marija Devica! eno milost mi moraš sprositi: da pridem v kratkem k tebi ali vstanem iz postelje«. Začela je bolnica opravljati devetdnevnice in jemati vode. Nič se ni obrnilo črez pol leta na boljše, temveč še le shujšalo se je njeno stanje, občutila je še večje bolečine. Vkljub temu je z jeklenim zaupanjem nadaljevala pričeto pobožnost. Vsega omilovanja vredne mučenice vstrajnost pa ni bila osramotena. Čujte, tri tedne pred Svečnico — v ostrem zimskem času — zahtevala je potrebno obleko, ker je čutila, da v resnici ozdravi. Bolečine so ponehale, začela je hoditi. »Veselite se, tako pripoveduje, katero sem občutila na velikonočno nedeljo, ko sem od leta 1869 slišala v cerkvi prvokrat peti alelujo, ne morem dopovedati; hvaležne solze sem pretakala med celo sv. mašo«. (Marsikdo je pred njo osupnil, kakor bi zagledal človeka, ki je od mrtvih vstal). Od velike noči jo vidimo vsaki dan v cerkvi, krepke hoje na prostem.

Nadnaturni značaj ozdravljenja pri tej osebi moramo priznati, če po eni strani vzamemo v pomislek zastarelost bolezni, ki se je izcimila pred skoraj 25 leti, na drugi strani brezvspešno zdravljenje po imenovanih slovečih zdravnikih.

Slovenci od nekda zvesti častilci Marijini ta

očitna zahvalnica za prejeto čudežno ozdravljenje, bodi Vam v pogum, da raste v zaupanju do Lurske Matere Božje; brezmadežni Devici pa v tem njenem mesecu majniku v večjo čast in proslavo! »Stori mi to veselje in pridi k meni« je rekla Mati božja Bernardiki, »in jaz te bom srečno storila«.

F. V.

Smešnica. V norišnici je dal ravnatelj norcem nekega dne na prosto, naj si v velikanskem kotlu v kuhinji sami skuha jedila. Ravno je juha v kotlu vreła, ko pride ravnatelj k njim pogledat. Na enkrat ga zgrabijo, češ, vrzimo ga v kotel, da bode juha boljša. Že ga visoko držijo, kar jim ravnatelj zakriči: »Pa ste res norci; kaka bode juha, če me s črevlji vred v kotel vržete«. — Te besede so ga rešile strašne smrti.

Razne stvari.

(Četiridesetletnico poroke) presvetlega cesarja in cesarice je praznovalo slavno ravnateljstvo Mariborske gimnazije v torek, dne 8. maja. Bila je ob osmih pridiga in peta sv. maša v Alojzijevi cerkvi. Slavnosti so se udeležili mil. knezoškof, g. okrajni glavar, g. mestni župan, vsi gg. profesorji, mnogo odlične gospode in vsa gimnazijska mladež.

(Cesarjevo darilo.) Svetli cesar so zavodu Mariborskih č. šolskih sester darovali 300 gld. iz zasebne blagajnice, da se poplačajo stroški za povečanje šolskih prostorov.

(Važno za gosp. katehete), kateri podučujejo v šolah-podružnicah. Finančno ministerstvo je z dnem 24. febr. 1894, št. 900, določilo, da so pobotnice za potno plačo kolekovine proste.

(Cerkvena glasba.) Mašo za mešani zbor z imenom: Ave, Regina coelorum! je zložil in prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu poklonil gosp. Ignacij Hladnik, orgljar v Novem mestu. Partitura stane 60 kr.

(Obsojen) je Hans Windbichler, lastnik odgojevalnega zavoda za dečke v Celju, zaradi hudodelstva zoper nravnost ter zaradi goljufije na 14 mesecev ječe.

(Žile prerezal) si je sam rad na roki kočar Matija Kupčič v Krčevini blizu Vurmberga; da je vsled tega umrl.

(Za Celjskega župana) je izvoljen g. Gustav Stiger in za njegovega namestnika, Julij Rakusch. »Nemštvo je rešeno!«

(Državna cesta preozka?) Dne 24. aprila sta posestnik Kašpar Kompust s Polzele in kmečki sin Pongrac Topolšek iz Gomilске v Gomilski vasi z vozoma skup trčila, da sta zletela v graben. Oba sta bila hudo poškodovana, zlasti Pongrac Topolšek, da je nekaj dnij pozneje umrl.

(Živinska sol.) Kakor se sedaj prodaja in razpošilja sol za živino, je za veliko predrago in je zato naš poslanec, g. Fr. Robič, v drž. zboru priporočal vladi, naj olajša kmetom brž ko brž nakupovanje soli.

(Umrla) je 4. maja v Mariboru častita šolska sestra Maksimilijana Lesky v 34. letu svoje dobe. Bila je izvrstna učiteljica, vzgled prave pobožnosti, potrpežljivosti in ljubeznivosti. Naj v miru počiva!

(Samomor.) Zadnji ponedeljek zvečer so našli v Gradcu pri nekem odpravniku 58 let starega hlapca, Miha Vidoviča, doma s Polskave, v hlevu obešenega. Že večkrat je neki govoril, da se bode obesil, in tisti dan se ga je precej napil.

(Jezuiti na Slovenskem.) Jezuiti so kupili v Ljubljani na Poljanah prostor, kjer bodo v kratkem začeli staviti cerkev sv. Jožefa in na samostan.

(Nova pošta.) Za Dramlje pri Št. Juriju ob južni železnici se je dovolila pošta; ista bode v zvezi s Šentjurijsko pošto, kamor bode hodil pot štirikrat na teden.

(Redka ptica.) V Ormožu je ustrelil one dni trgovec gosp. A. Martinc lepo veliko rodo ali štokljo iz precejšnje višine.

(Nagla smrt.) Tovarniški blagajnik, J. Mildner, iz Dunajskega Novega mesta, šel je zadnjo nedeljo iz Rimskih toplic črez hribe na Zidani most. Malo pred Zidanim mostom se na enkrat mrtev zgrudi na tla. Zadela ga je srčna kap.

(Cenik v slovenskem jeziku) dobi brezplačno pri Ig. Hellerju na Dunaju, kdor si želi kak gospodarski stroj kupiti. Naslov se napravi: Ig. Heller Wien, II. Praterstrasse 49.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval č. g. Franjo Klepač, župnik v Razboru na Pohorju, 3 gld.

(Iz Drave potegnili) so minole dni neko priletno žensko v Slovenji vasi pri Ptujju ter jo po komisijski preiskavi prepeljali v hajdinsko mrtvašnico. Do sedaj se še ne vé, od kodi je vtopljenka.

(Slepar.) Pred par dnevi se je v Brežicah mudil neki trgovec, kakor je rekel, ki je po nesreči zgubil veliko premoženje. Dal se je spovedati pri čč. oo. frančiškanih in pri č. g. mestnem kaplanu ravno tistega dne, potem pa pri njih beračil. Torej pozor! Grd lopov, če sv. zakramente zlorabi!

(Tatvina.) Nekemu trgovcu na Ptujju je neki uzmovič ukradel 2. maja blizu 100 kravjih in telečjih kož. Tatu še niso prišli na sled.

(Župnijsko skušnjo) so ta teden v kn. šk. pisarni napravili ti-le čč. gg. Fr. Irgl, vikarij v Celju, Jos. Mešček, mestni kaplan v Brežicah in Fr. Munda, kaplan pri Sv. Miklavžu blizu Ljutomeru.

(Kaka je to omika?) Nekdo blizu Velenja nam piše: »Naznanjam, da je Franc C—o, nemški luteran v Trstu, odprl škrinjo mojega brata, ki je tam stanoval, in mu je v uradniško kapico spodnjo obleko svoje žene zamašil ter na to osem njegovih srajc položil. Ali to ni nesramno?«

(Konjsko meso.) Koliko se na Dunaju na leto konjev zakolje in poje? Leta 1892 nič manj nego 18.209. »No, dober tek, Dunajčani«, bode ta ali oni vskliknil.

(Smrt v valovih.) Vsled deževja je Bistrica blizu Mute sila narasla, da je razdrla jezove in brvi. Gregor Gras, 16letni kmečki sin, hotel je rešiti deske z mosta, kar po nesreči pade v deroče valove, v katerih je našel zgodnjo smrt.

(Večletna tatvina.) Zaprli so v Mariboru tri delavce, ki so v delavnici južne železnice že par let kradli baker in železje ter prodajali nekemu kotlarju. Tudi ta se bode moral pred sodiščem zagovarjati.

(Duhovniško spremembe.) Župnijo Sv. Jurija v Skalah je dobil č. g. Jakob Lempl, župnik v Olimju.

Loterijske številke.

Gradec 5. maja 1894:	46, 61, 51, 74, 30
Dunaj » » » » »	78, 88, 89, 87, 75

Vabilo

k občenemu zboru »Ormoške Posojilnice«, registrovane zadrage z neomejeno zavezo, ki se odredi na nedeljo dne 27. maja 1894 ob 3. uri popoldne.

Dnevni red:

1. Poročilo predstojnikovo, polaganje končnega računa in bilanca za leto 1893.
2. Poročilo nadzorstva o računih in bilanci za leto 1893.
3. Predlog predstojništva in nadzorstva o porabi čistega dobička.
4. Volitev enega odbornika.
5. Slučajni predlogi.

Drugo vabilo.

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih udov, se koj s tem vabilom za ta slučaj nesklepnosti prvega zborovanja odredi v smislu § 33 združnih pravil drugo zborovanje na isti dan maja 1894, pa ob 4. uri popoldne na istem mestu in z istim dnevnim redom, kakor je zgoraj za prvo zborovanje odločen. 1-3

Kovačija na prodajo!

Ker vsled smrti svojega soproga kovačijo na kolodvoru južne železnice v Ptujju opustim, imam na prodajo bogato zalogo vsakovrstnega kovaškega orodja po nizki ceni.

F. Planinšek,

2-3 Ptuj, poštna ulica št. 15.

Apno iz Šege,

znano po Dravinjski dolini, po Ptujškem polju in po Slov. goricah do Ormoža, povsod pripravno za najboljše in na zidu najtrpežnejše; velja v Šegi 4 gld., na Ptuj postavljeno pa 6 gld. 30 kr. četrtinjak. Kdaj se ven daje, se lahko pisмено poizvé pri

Juriju Černoga, 3-6

posestniku v Variši vasi, pošta Makole.

Zahvala in priporočilo.

Srčna zahvala gospodu zdravniku **Adolfu Rozina v Ločah** pri Konjicah za izvrstno in modro zdravljenje nevarnih znotrajnih bolezni, kakor tudi v prehlajenju in pljučenju, s katerim sva podpisana bila hudo napadena, pa sva zopet v kratkem ozdravela.

Omenjenega gospoda zdravnika vsakemu bolniku prav krepko priporočava.

Meseca aprila 1894.

Martin Tihec, posestnik iz Zbelovga.
Štefan Tangel, posestnik iz Tepanja.

Mlad in spreten pisac,

zmožen nemščine in slovenščine išče službo pri kakem odvetniku. Naslov se dobi pri upravnistvu tega lista. 1-2

KONJAK.

Ta iz krepkega, na lastnih goricah zrasednega vina izvlečena Francovka je skušen pomoček za oživljenje dušnih in telesnih močij. Zoper protin, trganje, otrpnenje udov, revmatizem pomaga čudovito in uteši bolečine. Ena steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi in take, ki so bolni želodcu, prava dobrota. Cena 1 gld. 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice, se mu da škrinjica zastoj in plača se na pošti vozina. Dobi se le samo pri **Benediktu Hertl**, graščaku na Goliču pri Konjicah na Štajarskem.

Zaloga v Mariboru pri Alojziju Quandest, 18-52
gosposke ulice.

VABILO

k seji občnega zbora okrajne posojilnice v Ljutomeru.

Dnevni red:

1. Poročilo nadzorništva o računu za leto 1893.
2. Izločitev udov.
3. Volitev enega uda v načelnistvo.
4. Volitev pet udov v nadzorništvo.
5. Razni predlogi.

Seja je na binkoštni ponedeljek, to je 14. majnika t. l. v novem šolskem poslopju v Ljutomeru in se začne ob 8. uri popoldnem.

V Ljutomeru, 30. aprila 1894.

Kukovec, ravnatelj.

Usnarija se da v najem.

V **Pliberku** na Koroškem se da zaradi smrti gospodarja **usnarija v najem**. Vse je v dobrem stanu, pohištvo novo, tik vode; drugega usnarja ni tukaj. Se tudi proda. Več se izvé pri gospej **Ceciliji Dobrovnik**, pošta **Pliberk**. 3-3

Služba organista in cerkovnika

župnije **Sv. Urha** v Podgorju pri Slov. Gradcu se do 10. junija 1894 oddaja.

Cerkveno predstojništvo.

V vsaki fari in občini

namešča se razumna, spoštovana in denarno zanesljiva oseba kot

zaupni mož

z dobrim postranskim zaslužkom. Pisma naj se pošiljajo pod »**201.191**« **Gradec**, poste restante. 12-20

Za birmance lep spomin.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je na prodaj:

Duhovni vrtec

V. natis. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še poduk za sveto birmo, 116 svetih pesmi in velja:

v usnje vezan z zlatim obrezkom . 85 kr.
" " " " s kopčo 95 "

Na prodajo

sta dva lepa konja-sirca, stara 5 do 6 let, visoka čez 15 pestij. Kdor ju misli kupiti, naj se oglasi v Brežicah hiš. št. 40. 1-3

Na prodaj

lep vinograd, lep zidan hram, pripraven za trgovino ali za duhovnika v pokoju, ob glavni cesti od Radgone v Ptuj, pri farni cerkvi Sv. Antona v Slov. gor. Več se izve do dne 15. maja t. l. na c. kr. pošti Sv. Trojica v Slov. gor.

Zoper peronospero

ponuja **najcenejše škropilnice**, katere se nikoli ne pokvarijo,

Oton Knaus,

1-2 na Ptuj blizu mosta pri Dravi.

K **Kamnik na Kranjskem,** postaja državne železnice, vestno, individualno zdravljenje pod vodstvom **špecialnega zdravnika**, ki je tekom poslednjih štirih let dosegel najboljše vspehe. Zdravišče je odprto od **1. maja do 15. oktobra**. Ilustrovani slovenski in nemški prospekti se dobivajo pri lg. pl. Kleinmayr in Fed. Bambergu v Ljubljani. Na tančeneje pojasnila podaja zdraviško vodstvo. 2-3

Važno za vsako gospodinjo in mater!

Kathreinerjeva Kneipp-ova sladna kava

velja vedno več za izvrstno, edino naravno in zdravo ter ob enem za rabo ceno pridajo h kavi. Ona se hvali od visokih zdravstvenih zavodov in je za gospé, otroke, želodčne in živčne bolnike najboljša nadomestba za kavo.

Previdnost pri nakupu! Zahteva se naj in vzame le beli, izvirni zavitek pod imenom

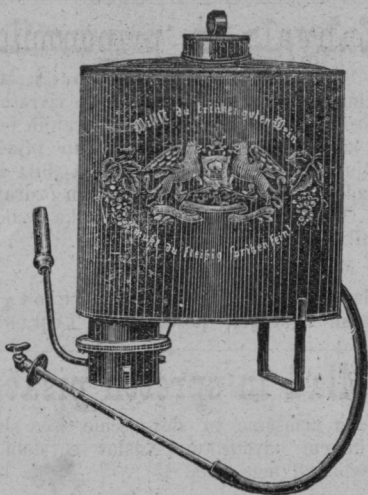
Dobi se povsodi.

Kathreiner.

1/2 kilo 25 kr.

Priporočam svoje priljubljene 4 1/2 kilo težke, bakrene, pokositrane

vakuum

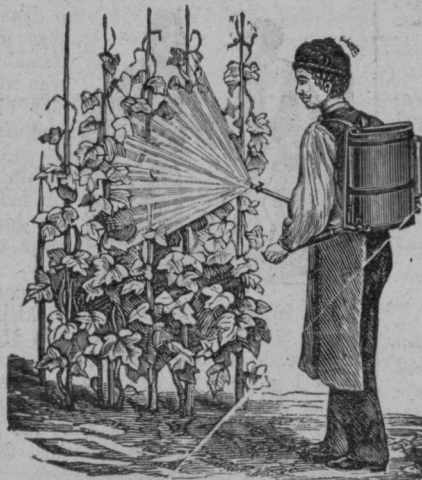
peronospora - brizgalnice,

komad **13 gld.** Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka. 600 komadov v rabi.

A. Fiebiger,
kotlar koroške ulice 5,
v Mariboru. 8

Črez 1500 komadov je v rabi!

Nobena popravila!

3-5

Znano izvrstne

Ljutomerske škropilnice
proti peronospori

naj se izvolijo naročiti naravnost pri

A. Huber-ju
v Ljutomeru.

Cena za eden komad:

z leseno puto . . fl. 10—

s kuferno puto . . „ 14—

Za otovorjenje škropilnic s kuferno puto se računi

30 kr., z leseno puto —

Poština za eden komad 20—30 kr.

Velika stalnost!

Veliko potrđil izvrstne rabljivosti!

Kmete lovijo, s kosami goljufajo!

Varstvena znamka.

? Na čem se spozna dobra kosa?
? Na čem se spozna ničvredna kosa?

Odgovor

na ta-le vprašanja najde vsak gospodar v našem novem **zapisniku o kosah**, kateri je tiskan v vseh evropskih jezikih.

Kdor

hoče koso kupiti, naj si poprej naroči z dopisnico naš zapisnik o kosah katerega brezplačno razpošljamo.

Múnzer in dr. na Dunaji

Razpošiljatev kos v poštinih zavitkih na občine in gospodarje.

3-15

Tovarniška zaloga: **PARIS.**

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure čistilne mlne za žito rezalnice za krmo samodejno aparate proti peronosperi tlačilnice za vino tlačilnice za sadje mlne za sadje predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obto: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpoloža v najnovjših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 49

Bogato ilustrirani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastojni in pošteno prosto.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene se se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!